

25.03.2024 PONEDELJEK VELIKEGA TEDNA	KRIŽ ob 18.00	++RENČELJ, Šepulje 5
26.03.2024 TOREK VELIKEGA TEDNA	KRIŽ ob 18.00	++ STARC Križ 158
27.03.2024 SREDA VELIKEGA TEDNA	KRIŽ ob 18.00	++IRMA ŠTOLFA, Šepulje 21, pn Stojana Štolfa
28.03.2024 VELIKI ČETRTEK	TOMAJ ob 18h	++TRAMPUŠ in SKAPIN, Križ 145 (spomin zadnje večerje - Jezus postavi zakramant sv. evharistije)
29.03.2024 VELIKI PETEK	TOMAJ ob 18h	BOGOSLUŽJE VELIKEGA PETKA (pasijon po Janezu (Jn 18,1-19,42))
30.03.2024 VELIKA SOBOTA	TOMAJ ob 18h	VIGILIJA VELIKE NOČI - slavje luči, velikonočna hvalnica, besedno bogoslužje, blagoslov vode, sv.maša V ČAST JEZUSOVEMU SRCU ZA ZDRAVJE SOSEDE, PN TOMAJ 120
31.03.2024 NEDELJA VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA (prehod na poletni čas)	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h AVBER 11.30	+FRANC KRIŽMAN, Kazlje 4h ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE ++MARKO BRIŠAR in ANGELA PEGAN

VEROUK: velikonočne počitnice do 8.4.2024. Otroci se obvezno udeležujete obredov v velikem tednu, če vam seveda to starši dovolijo.

NA VELIKO NOČ VAS VABIM K OFRU ZA CERKEV. Miloščina na veliki četrtek je namenjena Medžupnijski Karitas, na veliki petek pa za Sveto deželo. **BOG POVRNI**

Za popravilo strehe na tomajski cerkvi darovali:

Mijatovič - Križ; Samec - Križ; Petelin - Križ; Kante - Križ; Grgič - Tomaj; Likar - Tomaj; Pipan Mojca - Tomaj; NN Križ; NN Tomaj; Tomaj 48a; Tomaj 61a; F.Brdo 1a; F.Brdo 1b; Tavčar Darja, Križ (Do 30.3. darovano 750€)

BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDI, velika sobota, 30.3.:

PONIKVE: 14h

AVBER 14.20

DOBRAVLJE 14.40

GRAHOVO BRDO: 15h

UTOVLJE: 15.15

KRIŽ: 16h

TOMAJ: po vigiliji

KAZLJE: na veliko noč po maši

ŽUPNIJA TOMAJ
CVETNA NEDELJA GOSPODOVEGA
TRPLJENJA

Štev.13/LETO XII.

24. MAREC 2024

Svojega obraza ni skrival pred sramotenjem (tretji spev Gospodovega služabnika)

Berilo iz knjige preroka Izaija ([Iz 50,4-7](#))

Gospod Bog mi je dal jezik učencev, da bi znal krepiti omagujoče; zgodaj mi zbuja besedo, zgodaj mi zbuja uho, da prisluhnem kakor učenci. Gospod Bog mi je odprl uho in jaz se nisem upiral, nisem se umaknil nazaj. Svoj hrbet sem nastavljal tistim, ki so me bili, svoje lice tistim, ki so mi pulili brado. Svojega obraza nisem skrival pred sramotenjem in pljunki. Gospod Bog mi pomaga, zato se nisem dal zmesi. Zato sem naredil svoj obraz kakor kremen, saj sem vedel, da ne bom osramočen.

Ponižal se je, zato ga je Bog povzdignil

Berilo iz pisma apostola Pavla Filipljanom ([Flp 2,6-11](#))

Čeprav je bil Jezus Kristus v Božji podobi, se ni oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izničil, tako da je prevzel podobo hlapca in postal podoben ljudem. Po zunanjosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal, tako da je postal pokoren vse do smrti, smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podělil ime, ki je nad vsakim imenom, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta.

EVANGELIJ: PASIJON PO MARKU (Mr 14,1-15,47)

Duhovna spodbuda

Ali zmoremo biti tudi mi Cirenejski osel

Poti karavanov Svetega pisma so polne oslov.

Omenjeni ali ne, prihajajo in odhajajo osli, pogosto natovorjeni z nakupovalnimi vrečkami, pogosteje kot prevozno sredstvo za ljudi. Niso neumni, kot jih prikazujejo ljudski pregovori (nekateri so celo modri, kot Bileamov osliček), ampak trmasti, to pa ja: s tisto trmo, zaradi katere so mnogim izmed nas zelo blizu.

Osliček je postal vzor poslušnosti svojemu lastniku, tako da za vedno prebiva ob zibelki v Odrešenikovih jaslicah.

In Odrešeniku, Jezusu samemu, ponižna živalca deluje kot spremljevalec v dramatičnem in veličastnem trenutku vstopa v Jeruzalem, zadnjem vzponu v Sveto mesto pred zaključkom velike noči. Betfagejev osliček je žrebiček, ki se ga drugje spominja poleg njegove matere, kot da bi si želel pridobiti pogum v bližini tako obremenjujoče in častne naloge: nositi Mesijo na hrbtu! Kdo ve, ali je Vsemogočni porabil oči dobrohotnosti, da bi tudi to svoje bitje pripravil na odločilno poslanstvo za zgodovino odrešenja:

On, Stvarnik, res ve, kako poskrbeti za vsakogar.

Šepetaje te sprašujem, mali osliček iz Betanije, premlad si, da bi nosil bremena starodavne postave, a morda ravno iz tega razloga izbran, da deluješ kot gora miru za kralja zgodovine. Verjetno se tega nisi dobro zavedal: tudi mi smo potopljeni v pomembne dogodke in se jih zavemo šele, ko so mimo.

Življenje nas včasih vleče s seboj ali nas moti in omaja naša predvidevanja. Morda si se tudi ti, dragi osliček, znašel v mirnih in udobnih običajnih navadah, vezanih na običajna opravila doma, ki so ti zagotavljala zavetje.

Dneve pogosto preživimo precej zaspani v rutini, pozabljamo na čudenje lepote tega, kar obstaja, morda preveč zgrbljeni v pritoževanje in obtoževanje napak drugih ljudi. Na žalost nas vojne in druge preizkušnje vsaj za nekaj časa prebudijo iz teh omedlevic.

Ne zdi se mi, da si imel tako obžalujočo in obtožujočo dušo kot ta naš osliček.

Ustavili so te, pa si bil na cesti in skoraj čakal na klic.

Zdi se celo, da te je Jezus, ta nenavadni galilejski rabin, zagledal (morda nekega dne, ko je obiskal Lazarja in njegove sestre) prav zato, ker te je videl mladega, neizkušnega in torej še bistrega.

Za nas, bitja, v katerih prebiva Sveti Duh, se to imenuje čistost srca, neuravnovešenost duše proti brezplačnosti. Razpoložljivost, ki jo oslički izkazujejo in se pustite voditi, potem ko ste odvezani, in nam služite kot model: če res želimo živeti polno življenje, moramo opustiti udobne vezi strahu in apatije ter se dati na voljo nekomu, da se povzpne na vaše hrbte.

Danes, ko Gospod prebiva v nebesih s svojim veličastnim telesom in ne moremo več imeti sreče, da bi ga vonjali iz širokih nosnic, nositi Jezusa na hrbtu pomeni prevzeti nase breme najpotrebnejših bratov in sester in

trpljenja. Kot je učil eden od njegovih učencev, mučenik nacizma:

"Ne ljubiš zares, dokler ne začutiš, koliko tehta brat poleg tebe!" (Bonhoeffer).

Vaški osel, utrujen se vzpenjaš proti svetim vratom mesta, in nas še nagovarja k pregledu svojega življenja, ki tudi nas vodi v velikonočne dni. Njegovi učenci te namreč niso pustili golega in so te pokrili s plaščem, medtem ko so kamenčke življenja zasule tkanine in listje in palmove veje. Njemu v čast, pa tudi zato, da ti olajšajo korak. In koliko krikov, koliko glasov pesmi in časti je zvenelo v tvojih velikih ušesih, ko si napredoval obkrožen z vedno večjo in hrupnejšo množico! Vem, da si imel posebno rad otroke, ki si jih postrani gledal s svojimi božajočimi očmi.

Še vedno so bili nedolžni, kot ti.

Toda tam, prav tam, skušnjava: verjeti, da so ti klici slave zadevali tebe, ne pa tvojega slavnega sopotnika. Verjeti, da so se oblačila revežev spremenila v razkošna oblačila na tvoji živalski koži, do te mere, da te je zmedlo in ti je otrpnila glava, do te mere, da si mislil, da si zaslužiš pohvalo za podvig, ki si ga dosegel. Komu je poleg tebe pripadla čast nositi Mesijo na hrbtu?

Dragi brat - zdaj čutimo, da si nam tako podoben! - na srečo nisi podlegel zapeljevanju, da si verjel, da si boljši ali bolje rečeno edinstven. Če bi mislili, da si deležen vzklikov veselja, bi stal na zadnjih nogah, pokazali prsi in od ponosa zarezgetal svoj znani ia-ia, kar bi pa povzročilo dramatičen padec za Jezusa in tvoj nespodoben umik pod trepalnice razdraženih in nasilnih moških - a v tem pogledu nisi nič podoben nam, na srečo!

Nisi se vdal in ostal si tam, hodil s sklonjeno glavo, hvaležen le za to, da si lahko čutil, da ti srce bije hitreje za napor, ki si ga zaslužil izkusiti. Tako si postal navdih, da nam daš občutek dobro porabljenega bivanja, kot je sam Jezus predlagal v nič hudega slutečih časih: "Recite: nekoristni služabniki smo". Se pravi brez plače, brez zaslužka. Vse si že zaslužil s tem, da si se tistega večera mirno vrnil domov, vrnil k svojemu gospodarju, a znotraj spremenjen. Ker je Gospod v tebi našel ponižnega sopotnika na svoji poti in je bilo Odrešenje še možno.

Hvala, brat osel. Kdo ve, ali se ni Simon iz Cirene učil prav od tebe ...